

Disseny: dissensió, ètica i procés col·lectiu

Exposició de projectes finals d'estudis d'alumnes de l'ESDAP Catalunya del curs 2016-2017, amb intervencions a l'espai de Carla Flores, Carles Garrido, Behnaz Rezaei i Berta Vallvé.

L'exposició que es mostra a l'**Espai Zero** de **Fabra i Coats**, presentada en el context de **Barcelona Design Week 2018**, és una selecció de projectes finals d'alumnes de l'ESDAP Catalunya de la promoció 2013-2017 que, d'una banda, reflexionen sobre la societat, i, d'altra, aporten propostes per transformar-la, amb la finalitat de repensar el paper del disseny.

Un relat que defineix el paper de la formació de l'escola en disseny des del compromís ideològic amb l'entorn, repensant el paper del disseny com a element de transformació social. Una reflexió des del marc teòric, en l'espai d'aplicació, entenent que totes les formes artístiques tenen una dimensió política, tècnica, formal i d'ús.

Projectes exposats

Eklegein _ Montserrat Aunós

Heura: element urbà _ Jorge Braun

El Ricart - Hotel & Club social
Pilar da Pena

Estereotípia _ Carla Flores

La casa atòmica _ Juana García

La coberta _ Carles Garrido

Manifesto BEIA-A _ Leia Goiria

*H2O: Centre Esportiu de Rem
i Piragüisme* _ Anna Grau

Okulys _ David Ramos

Hi humans Sandals _ Behnaz Rezaei

Re-meis _ Neu Sociats

WDF-We don't fit _ Berta Vallvé

Intervencions a l'espai

Estereotípia

Carla Flores

Estereotípia és un projecte que es concreta en una unitat didàctica pensada per emprar als nivells de primer i segon d'ESO dels IES. Té com a objectiu trencar els estereotips més comuns presents a la ciutat de Badalona.

Les migracions són un fet que s'ha anat produint al llarg de la història de la humanitat; la capacitat de desplaçar-se cap a nous indrets és un moviment natural de l'home. Actualment, les aules ja no són monolingüístiques ni monoculturals. És per això que aquest projecte pretén proporcionar eines que ajudin a prendre consciència de l'existència d'estereotips i fomentar l'observació i la reflexió de l'entorn entre els joves.

Estereotípia està format per quatre activitats que tracten els diferents factors que intervenen en la reproducció d'estereotips i que tenen com a objectiu comú fomentar una convivència positiva. Es tracta d'un producte experiencial. *Estereotípia* inclou el disseny d'una pàgina web i un objecte promocional des d'on l'usuari pot generar contingut propi que contribueixi al creixement del projecte.

Hiumans Sandals

Behnaz Rezaei

Partim de la petjada en què tots reconeixem la naturalesa animal essencial que ens agermana. No hi ha diferències. Totes les nostres petjades tenen la mateixa simplicitat, la mateixa pobresa, la mateixa humanitat.

Encara que el temps, la civilització, els materials i la tecnologia canviïn el nostre món, tots ens seguirem reconeixent com a humans en les petjades que cada un de nosaltres deixem a la terra.

La idea fonamental d'aquest projecte la constitueix un posicionament ètic i immaterial, senzillament fraternal, que s'ha volgut traduir, implementar i comunicar a través d'un objecte, la sandàlia, entès com a producte estètic.

«Si pogués donar un missatge de pau, seria el següent: encara que et sembli poc, no deixis de donar ni de fer el bé. Si tots ens unim, podem fer coses molt grans. Tot i que la imatge del futur sigui terrible, no importa. Nosaltres treballarem.»

Vicente Ferrer

Aquest projecte desemboca en un producte que es pot comercialitzar a través de la Fundació Vicente Ferrer, una organització que treballa per ajudar les persones més desfavorides de l'Índia. Així, per col·laborar en la consecució i l'assoliment dels seus objectius, s'han dissenyat diversos models de sandàlies destinades a incrementar els beneficis de la Fundació en la venda dels seus productes; els treballadors i tot el procés de fabricació s'han tingut en compte des del respecte dels valors de dignitat.

WDF–We don't fit

Berta Vallvé

We Don't Fit és una reflexió sobre com les estructures socials establertes, els sistemes de relacions de poder i les jerarquies funcionen com aparells de normalització que actuen sobre els cossos i les identitats dissidents.

Es busca crear peces que alberguin lluites viscudes en primera persona, de les que no encaixen en l'estructura normativa, i reflexionar sobre com això es veu traduït en un conflicte constant entre l'individu i la indumentària convencional.

Tres vivències marquen el contingut del projecte:

1. Mariana Olisa analitza, des del punt de vista dels feminismes negres, el qüestionament de les jerarquies de poder que situa l'home euroblanc al capdamunt de tot, servint-se del masclisme i el racisme institucionalitzats.
2. Mario Peinazo analitza, des de la seva pròpia etiqueta trans, la ruptura dels rols clàssics d'home i dona a través de reflexions sobre el binarisme de la identitat de gènere.
3. Kai Guerrero analitza, des de la seva pròpia etiqueta de gorda, la necessitat de trencar amb uns cànons de bellesa com a model únic i la reivindicació de cossos no normatius des de l'activisme antigordofòbic.

El format és una obra documental de caire artístic i polític indisciplinari, que inclou disseny, activisme i audiovisual amb la voluntat de donar veu a discursos dissidents. En aquest projecte (encarat a la difusió i no a la comercialització) interessa crear un espai per a la reflexió que va més enllà de l'ordre econòmic. De fet, llança una crítica al capitalisme i dona la mà a maneres cooperatives de treballar i compartir. Les peces són un altaveu de difusió que amplifica la veu de les persones retratades i, en aquest aspecte, l'èxit del projecte depèn de la seva difusió. És per això que s'enregistra el seu procés i s'utilitzen les xarxes socials per difondre'l en format de minisèrie documental.

La minisèrie completa a Youtube: [WDF - We Don't Fit@wdf_wedontfit](#)

La coberta

Carles Garrido

La Coberta és un projecte que sorgeix a partir de la necessitat d'ajudar totes les persones que han hagut de marxar de casa seva a causa de la crisi dels refugiats. El projecte es realitza amb l'objectiu de donar un allotjament digne i, a la vegada, conscienciar del problema existent. S'aprofiten els esquelets de formigó abandonats per ubicar-hi l'habitatge; d'aquesta manera s'utilitza un espai en desús i se li dona una vida útil.

Materials de construcció com les casetes d'obra o els puntals són els que articulen un sistema de construcció modular per donar servei a totes les necessitats. La modulació possibilita la versatilitat d'ús i la facilitat de transport en diferents ubicacions, on pot mantenir la mateixa funcionalitat.